

FOAIE PAROHIALĂ

27 iulie - 2 august 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Începe Postul Adormirii Maicii Domnului
vineri, 1 august 2025**

Scrisoarea PS Virgil pentru Ziua Mondială a Bunicilor și Vârstnicilor 2025

Preacucernici Părinți,

Iubiți credincioși,

Duminică, 27 iulie, vom celebra cea de-a cincea Zi Mondială a Bunicilor și a Vârstnicilor, în lumina Jubileului Speranței și a cuvintelor Sfintelor Scripturi: „Binecuvântat este omul, care nu și-a pierdut speranța” (Sir 14,2).

Sfântul Părinte Papa Leon al XIV-lea ne oferă, în mesajul său, o reflecție profundă asupra valorii bătrâneții ca timp de har și de binecuvântare. Într-o lume grăbită, deseori neatentă la fragilitatea și înțelepciunea celor în vârstă, Biserica ne îndeamnă să nu uităm că bunicii și vârstnicii sunt adevărați martori ai speranței și ai credinței, stâlpi ai familiilor și ai comunităților noastre.

Așa cum Dumnezeu l-a chemat pe Moise să elibereze poporul la vârsta de 80 de ani, și cum l-a înzestrat pe Abraham cu făgăduința unei vieți noi la bătrânețe, tot așa ne cheamă și pe noi să recunoaștem frumusețea unei vieți dăruite până la capăt. Bătrânețea nu este un apus, ci o maturitate a harului, o ocazie de a iubi și de a ne ruga, de a împărtăși ceea ce este mai prețios: credința, înțelepciunea, blândețea.

Vă îndemn și vă încurajez să celebrăm această zi printr-un gest de apropiere de bunicii și vârstnicii din jurul nostru. Vizitați-i, rugați-vă împreună cu ei, oferiți-le un zâmbet, o mângâiere, un semn de afecțiune sinceră. Acolo unde este singurătate, să fim prezență; unde este tăcere, să fim voce; unde este uitare, să fim memorie vie și iubitoare.

În acest An Sfânt, Biserica oferă și Indulgență pleneră celor care, cu suflet curat, îi vizitează pe vârstnicii singuri. Să privim aceste vizite nu doar ca pe o datorie creștină, ci ca pe o adevărată întâlnire cu Cristos.

Să-i prețuim pe cei vârstnici în fiecare clipă, ca pe rădăcinile vii ale familiilor noastre și ale Bisericii.

În comuniune de rugăciune,

† Virgil BERCEA, Episcop

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Crăciun, Bianca Ghețe, Irina Erdei și Daniela Lucan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atingerea Nazarineanului

Ca în evanghelia de duminica trecută, vindecările de astăzi au loc în casă. Loc prin excelență al relațiilor de familie, spațiu în care ne regăsim fii și frați între noi, casa simbolizează Biserica. În ea intrăm și noi de atâtea ori pentru a-l căuta pe Isus, pentru a ne reînnoi identitatea de fii ai lui Dumnezeu, terfelită pe căile întortocheate ale acestei lumi, pentru a cere iertare și vindecare. Dinamica spirituală a urmării lui Cristos, descoperită nouă pas cu pas în evangheliile duminicilor de după Rusalii, este astfel îmbogățită astăzi cu această dimensiune a comuniunii, esențială ucenicilor lui Isus. Iubirea de Dumnezeu și iubirea de aproapele ni se arată încă o dată ca făcând parte din esențiala și cea mai mare dintre porunci. Intrând în Biserică suntem eliberați de orbirea ce ne facea să îi percepem ca dușmani și concurenți pe cei din jur. Fiul lui Dumnezeu ne vindecă și ne dăruiește lumina sa în care ne descoperim astfel fii și fiice la fel ca Fiul, împreună frați și surori în Cristos.

Dacă am contemplat în ultimele trei duminici puterea și autoritatea cuvântului Mântuitorului în momentul vindecării slugii sutașului sau în porunca adresată demonilor din ținutul Gherghesenilor ori cu ocazia vindecării paralticului, astăzi vedem puterea atingerii lui Cristos. Isus atinge ochii celor doi orbi și aceștia își recapătă vederea. Puterea atingerii o simțim și noi în darurile fără de preț lăsate nouă de Fiul lui Dumnezeu, sacramentele. În ele suntem atinși și vindecați și iertați ori de câte ori avem nevoie. Și chiar dacă avem nevoie de ochii credinței pentru a percepe realitatea atingerii, este aceeași mână a Nazarineanului care ne atinge atunci când ne apropiem de un preot, dincolo de orice nevrednicie a slujitorului, pentru care el va avea de dat socoteală lui Cristos. Mărturia unui preot care celebra un exorcism într-una din parohiile din Roma, este relevantă în acest sens. Întinzând mâna înspre cel posedat, a întrebat: “ce vezi?”. Cel rău i-a răspuns cutremurat: “mâna Nazarineanului!”.

Să intrăm întotdeauna cu încredere în casa Tatălui nostru, recunoscându-ne orbi și muți, săraci și slăbănogi în suflet, bogați însă de atingerea Nazarineanului, Maestrul, prietenul și fratele nostru.

PSS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla